

otse kui üks wesi rattas omma wölli ümber.
Kui ta ennast ükskord ümberajanud, siis on
keige ma peál ð ja páew olnud, mis molles-
mad ühtekokko fakskümmend nelli tundi tes-
wad, ja páwefs orivutafse. Kui ma kolm-
sadda kuuskümmend wiis kord ennast ümber-
ajanud, siis on nisainnia woort páwi olnud,
ja aasta táis sanud.

Se ma kulg mis wasto páfest pörab,
on walge, ja seál on páew: se mis temimast
árrapoordud on pimine, ja seál on ð; kuida
sedda iggaüks išjenneselle lõnga ferraga woib
náidata, kui ta temimast suh awarda läbbia-
jab, ja tedda piro tulle ees pörab ja üm-
berajab.

Sedda faugemale üks ma ehf lin hom-
miko pole heidab, sedda warreminne temmale
páikenne touseb, ja sedda enneminne temma
lounesse jouab: agga sedda ennam üks ma
ehf lin ohto pool on ollemas, sedda móda
temma fa hiljamine lounesse jouab, fest et
ma páwa, vero poolt páwa, touso pole ennast
ümberajab. Sellepárrast ei seisa siis mitte

selgis paigus páikenne ühtaego lounes; ning
on jo Peterputri ja Ria linna mahhel louna
wahhet, terwe folmwerand tundi. Kui Pe-
terpurtis, mis ennam hommiko pole heidab
kui Riga, sel faksteistkümmend, siis ta Riz-
as ennam ep olle kui üksteistkümmend ja üks
werend, nenda siis ka páwa tousmisse mahhe
he sesamma. Agga, kui sa nenda ussinaste
jouaksid soita, kuida páikenne káib, ja iffa
ühtaego teminaga eddasí minna, siis ei saaks
sa foggoniste ðed náhha, fest et sa páwast
mahha ei jáeks.

Ilmu st, mis tåhtramatu b
náitawad.

Jubba sedda wannast wiiks woestud,
et tåhtramatusse ilmu kirjutakse, ja ussuwad
readmatad innimesed neid nenda millewad,
kuida tåhtramatusse kirjutud. Et núud súl
kümme ja kümme kord sedda náhtud et råhtra-
mat walletanud, siis ommetige innimesed
selle usso peále jáwad, et temima töt rágib.